

punkterna vill kommissionen dock lägga följande. Sannolikheten talar för att man åtminstone ännu någon tid framåt tyvärr måste bibehålla kristidsrestriktioner på en del områden, såsom exempelvis för socker, brödspannmål och kaffe. Då det näppeligen kan vara fråga om att här ingå på det s. k. avvecklingsspörsmålet, anser sig kommissionen ej böra i detta sammanhang närmare utveckla av vad skäl dylika regleringsåtgärders fortvaro synas vara av nöden. Med betoning av, att kommissionen är besjälad av en allvarlig önskan att, på alla de områden, där så utan större olägenheter kan ske, bidra till en snabb avveckling av kristidsrestriktionerna, vill kommissionen dock, till belysande av vad nyss sagts, framhålla, att det i vissa fall icke endast är med hänsyn till konsumenternas berättigade intressen utan även av närings- eller handelspolitiska skäl, som statsregleringar på vissa områden — stödda på kristidslagstiftning — synas vara ofrånkomliga ännu en tid framåt.

Ehuru det i och för sig synes kommissionen vara önskvärt, att ovan berörda lagar i vissa avseenden ändras och göras mera effektiva, vill kommissionen likväl — med hänsyn till utsikterna för en, som det är att hoppas snabb, successiv avveckling av de åtgärder, som grunda sig på ovanberörda lagar — icke nu föreslå någon ändring i lagarna, utan tillstyrker — under åberopande av det anförda — att kungl. maj:t till riksdagen ingår med proposition om fortsatt giltighet för här berörda trenne kristidslagar för tiden till och med den 30 april 1920.